

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCXXXII. ad annum CCCCLI.

Parisiis, 1644

VI. Quod omni tempore hi qui neceſitate mortis vrgentur, id est,
aegritudinis, obsidionis, persecutionis, naufragij, debeant baptizari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14584

tatis. Et iterum: *Paracletus autem Spiritus sanctus, quem mit-^{Ibidem.}
tet Pater in nomine meo, ille vos docebit omnia, & suggesteret uniuersa quæcumque dixi vobis.* Et iterum: *Cum venerit ille Spiritus ^{Ioan. 16.}* veritatis, ille diriget vos in omnem veritatem. Cum itaque veritas Christus sit, & spiritus veritatis, Spiritus sanctus, non menque Paracleti utriusque sit proprium; non dissimile est festum, ubi unum est sacramentum.

IV.

Hoc autem nos, non ex nostra persuasione defendere, sed ex apostolica auctoritate seruare, satis idoneo probamus exemplo, sequentes B. apostolum Petrum, qui in eo die, quo omnem credentium numerum promissus Spiritus sancti repleuit aduentus, trium millium populum, sua prædicatione conuersum, lauacro baptismatis consecravit. Quod sancta scriptura, quæ apostolorum actus continet, fideli historia docet, dicens: *His auditis ^{aa. 1.}* compuncti sunt corde, & dixerunt ad Petrum, & ad reliquos apostolos: *Quid faciemus viri fratres? Petrus vero ad illos, Pœnitentiam, inquit, agite, & baptizetur unusquisque vestrum in nomine Iesu Christi in remedium peccatorum, & accipietis donum Spiritus sancti. Vobis enim repromissio est, & filius vestris, & omnibus qui longe sunt, quoscumque aduocauerit Dominus Deus noster. Aliis etiam pluribus verbis testificatus, exhortabatur eos, dicens: Saluamini a generatione ista prava. Qui ergo receperunt sermonem eius, baptizati sunt, & appositæ sunt in illa die animæ circiter tria millia.*

V.

Vnde quia manifestissime patet baptizandis in ecclesia electis, hæc duo tempora (de quibus locuti sumus) esse legitima, dilectionem vestram monemus, vt nullos alios dies huic obseruantia misceatis.

VI.

Quia etsi sunt alia quoque festa quibus multa in honorem Dei reuerentia debeatur, principalis tamen, & maxi-
mi sacramenti custodienda nobis est mysticæ rationis exceptio, non interdicta licentia, qua in baptismo tribuen-
do quolibet tempore periclitantibus subuenitur. Ita enim ad has duas festivitates connexas, atque sibimet cognatas, incolium, & in pacis securitate degentium, libera vota differimus, vt in mortis periculo, in obsidionis discri-

De consecr.
distinct. 4.
Proprie in
morte.

mine, in persecutionis angustiis, in timore naufragii, nullo tempore, hoc vere salutis singulare remedium cuiusquam denegemus. Si quis autem Epiphaniæ festiuitatem, quæ in suo ordine debito honore veneranda est, ob hoc existimat priuilegium habere baptismatis, quia hoc quidam putant, quod in eadem die Dominus ad baptismum sancti Ioannis accesserit, sciat, illius baptismi aliam gratiam, aliam fuisse rationem, nec ad eamdem pertinuisse virtutem, qua per Spiritum sanctum renascuntur, de quibus dicitur: *Qui non ex sanguinibus, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, sed ex Deo nati sunt.* Dominus enim nullius indigens remissione peccati, nec querens remedium renascendi, sic voluit baptizari, quomodo voluit circumcidere, hostiamq; pro se emundationis offerri, ut qui factus erat ex muliere (sicut Apostolus ait) fieret & sub lege, quam non venerat soluere, sed adimplere, & impleendo finire, sicut beatus Apostolus prædicat, dicens: *Finiis autem legis Christus ad iustitiam omni credenti.* Baptismi autem sui in se condidit sacramentum, quia in omnibus primatum tenens se docuit esse principium. Et tunc regenerationis potentiam sanxit, quando de latere ipsius profluxerunt sanguis redēptionis & aqua baptismatis. Sicut ergo vetus testamentum testificatio fuit noui, & lex per Mosen data est, gratia autem & veritas per Iesum Christum facta est: sic diuersa sacrificia vnam hostiā præformauerunt, & multorum agnorum occisio illius immolatione finita est, de quo dicitur: *Ecce agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi.* Sic & Ioannes, non Christus, sed Christi prævius, non sponsus, sed sponsi amicus fuit adeo fidelis, & non sua querens, sed quæ Iesu Christi, ut se profitetur ad soluenda calceamenta pedum eius indignum, quoniam ipse quidem baptizaret in aqua in pœnitentiam, ille autem baptizaturus esset in Spiritu sancto & igni, qui dupli potestate & vitam redderet, & peccata consumaret. His itaque, fratres, tot tantisque existentibus documentis, quibus, omni ambiguitate submota, euidenter agnoscitis, in baptizandis electis, qui secundum apostolicam regulam, & exorcismis scrutandi, & ieuniis sanctificandi, & frequentibus sunt prædicationibus imbuendi, duo tantum tempora, id est Pascha & Pentecosten esse seruan-

*De consacr.
distinct. 4.
Si qui ne
cessitatem.
Ibid. Si
quis autem
episcopus.
Et in Decr.
Iuo. lib. 1.*

Ioa. 1.

Galat. 4.

Matth. 5.

Rom. 10.

Iean. 19.

Iean. 1.

*In Decret.
Iuo. lib. 1.
De consecr.
distinct. 4.
Duo tem-
pora.*

seruanda, hoc vestrae indicimus caritati, ut ab apostolicis institutis nullo vteritus recedatis excessu. Quia inultum post hæc esse non poterit, si quisquam apostolicas regulas in aliquo crediderit negligendas.

VII.

Quare illud primitus pro custodia concordissimæ vnitatis exigimus, ut quia saluberrime a sanctis patribus constitutum est binos in annis singulis episcoporum debere esse Conuentus, terni semper ex vobis ad diem tertium Kalendarum Octobrium Romam, fraterno Concilio sociandi, occurrant, & indissimulanter a vobis hæc consuetudo seruetur. Quoniam, adiuuante gratia Dei, facilius poterit prouideri, ut in ecclesiis Christi nulla scanda-
la, nulli nascantur errores: cum coram beatissimo apostolo Petro semper in communione tractatum fuerit, vt omnia instituta Canonumque decreta apud omnes Domini sacerdotes inviolata permaneant. Hæc autem quæ vobis, inspirante Domino, insinuanda credidimus, per fratres & coepiscopos nostros * Bachillum atque Paschafimum, ad vestram volumus notitiam peruenire. Quibus referentibus cognoscamus, quam reuerenter a vobis apostolicæ sedis instituta seruentur. Data duodecimo Kalendas Nouembbris Alypio & Ardagure viris clarissimis consulibus.

EPISTOLA V.
LEONIS PAPÆ I.
AD DORVM BENEVENTANVM EPISCOPVM.

Episcopum Beneuentanum reprehendit, quod post habitis senioribus iuniores ad presbyteratum assumpserit.

Dilectissimo fratri Doro, Leo episcopus.

IUDICIVM, quod de te sperabamus, dolemus esse fru-
stratum, quando ea te commisisse perspicimus, quæ omnem ecclesiasticæ sanctionis regulam culpabili nouitate fœdarent: cum plenissime noueris, quanta solicitude per omnes Domini ecclesias paternorum velimus Canonum præcepta seruari, & hanc maxime curam ad
Anno Christi 450, qui fuit annus pontificatus S. Leonis 9.

Concil. Tom. 7.

I